

A közös adózás együttadózásának rendjét fenntartja, noha ez meglehetősen súlyos igazságtalanságra vezet a legtöbb esetben. A háztartás körét azonban a H. Ö. 3. §-ával szemben kitérítik: A mi törvényünkhöz fűzött ut. 4. bek.-e pontosan körülzárja e kört; míg a mi törvényünk intézkedése törvényes házasságot kíván a nő részéről, addig a cseh törvény a tényleges együttélést jogalapító ténynek fogadja el. Míg a nagykorú lemenők, a felmenők, oldalrokonok jövedelme a mi törvényünk szerint a háztartás fejének jövedelméhez rendszerint hozzászámítandó, a 3. §. 4. bek.-ében irt kivételes esetektől eltekintve, addig a cs. T. 5. §-a az ellenkezőjét rendeli. Ez annyiban helyesebb, mert kisebb térre szorítja azt az anomáliát, mely azáltal áll elő, hogy sok tag jövedelmének összehozása folytán egy végeredményében sokkal magasabb adó kerül ki, mintha az egyes tagok külön adóznának.

Hasznos utmutatást tartalmaz a cs. T. 7. §-ának 5. bek.-e számunkra. A mi törvényünkkel egyezően az alkalmoszerű rendkívüli nyereségeket, mint aminő a sorsjegynyeresemény, örökség, hozomány, ingatlan eladásából származó rendkívüli bevétel, végkielégítés stb., csak hozadékában adóztatja. Ezen körbe tartozik mindkét törvény szerint a rendes kereseten kívül történt alkalmoszerű spekulációból származó jövedelem is. Mindkét T. kiemeli, hogy ez a spekulációs nyereség adóköteles, de míg a mi törvényünk hallgatása folytán jogosult az esetleges veszteséget — számszerű vallomás esetén — levonásba hozni, addig a cseh T. ezt igen helyesen tiltja. Az ily ügyletek rendszerint igen kevésbé érdemelnek védelmet s azt a veszélyt is magukban rejtik, hogy adóköteles jövedelmek általuk eltüntethetnek.

Reámutatok végül arra a közgazdaságilag jelentős intézkedésre, melyet a cs. T. 10. §. 2. bek.-e tartalmaz; e rendelkezés megengedi szabályszerű kereskedelmi könyvek vezetése esetén, hogy vállalati épületek emelése, építése, át- vagy hozzáépítése, új gép vagy egyéb berendezések beszerzése, vagy kicserélése esetén, az egyébként megengedett levonásokon felül ezek tényleges költségének 20%-a, 5 éven keresztül, tehát 5 részletben leirassanak a jövedelemből. A mi törvényünk (15. §. 3. p.) szerint ez tudvalevőleg a törzsvagyon gyarapításának a fogalma alá esik s adóköteles.

(Folytatjuk.)

Pénzügyi szemle.

Autóadó. A gépjárművek és azok pótkocsijai 1927. év végéig az egyes városok és községek által hozott szabályrendeletekben megállapított adózás alá estek, vagyis ez az adó helyhatósági szolgáltatás volt. Az 1928. évi január hó 1-től kezdődő hatállyal életbe lépett 1928. évi VI. t.-c. (a közúti gépjárművek, közúti célokra való megadóztatásáról) a gépjárműveket állami közúti adó alá vonja és kimondja, hogy a közúti gépjárműveket ezen közúti adón felül más (például törvényhatósági vagy községi) közle-

kedési adóval (köz munkaváltsággal) megterhelni nem lehet. Ez a tilalom azonban nem zárja ki azt, hogy személy- vagy áruszállítással üzletszerűen foglalkozó gépjárművek tulajdonosai az utfenntartás költségeihez való hozzájárulásra köteleztessenek.

Az adó tárgyai a közutakon sínpálva nélkül közlekedő személy- vagy teherszállításra szolgáló, illetőleg különleges rendeltetésű gépjárművek és azok pótkocsijai. Nem esnek ezen adó alá a géperejű uti hengerelők, a gőz- vagy motoros ekék kötél-dobos lokomotívjai, a motórekék, a cséplőgépek, motoros fűrészek és faapritók, valamint azok a vontatógépek (traktorok), melyeknek közlekedése nincs forgalmi engedélyhez kötve. Az adó alapja autobuszoknál, tehergépkocsiknál, adóköteles traktoroknál és pótkocsiknál a forgalmi engedélyben megadott önsúly, egyéb gépjárműveknél a forgalmi engedélyben megadott löerők száma (adólőerő). A törvény az egyes gépjárműfajoknál a legkisebb és legnagyobb adóitételeket állapítja meg, a fizetendő adó nagyságát ezen határokon belül a kereskedelemügyi miniszter a pénzügyminiszterrel egyetértve rendelettel szabályozza.

Az adót az köteles fizetni, akinek a nevére a forgalmi engedély szól. Az adót első fokán a kir. adóhivatalok vetik ki, fellebezési hatóság a közigazgatási bizottság adóügvi bizottsága, melynek másodfoku határozatai ellen a kir. közigazgatási bírósághoz van panasznak helye. A törvény végrehajtására vonatkozó 1928. évi 15.000—VII. a. számú utasítás a Budapesti Közlöny 1928. január 29-én megjelent számában tétetett közzé.

Az adónyilvántartások egyszerűsítésének célját nem szolgálja az az intézkedés, hogy amíg az évnegyedenként fizetendő adók esedékességi határideje február, május, augusztus és november 15-ike, addig az autoadó, jöllehet évnegyedenként fizetendő, január, április, július és október 15-én esedékes.

Pénzügyi joggyakorlat.

Ha az adózó fél jövedelmének kimutatása céljából bizonyítékokra, különösen pedig könyveire hivatkozik, ezen bizonyítékokat csak a vonatkozó okok ismertetésével lehet mellőzni. (M. Kir. Közig. Bíróság 10 053/1926. P. sz.)

A K. H. Ö. 21. §. 1. bekezdésében, a 23. §. 1. bekezdésének 1. és 3. pontjaiban és a 30. §. 3. bekezdésében foglalt rendelkezésekből következik, — ami különben a 30. §. 2. bekezdésére vonatkozó végrehajtási utasításban ki is van mondva, — hogy adóalapul a valóságos tiszta jövedelmet kell venni.

Ennek a jövedelemnek kinyomozásánál pedig elsősorban az adózó fél által szolgáltatott bizonyítékokra kell tekintettel lenni, tehát ezeket a bizonyítékokat a kivető hatóságoknak mérlegelni kell s azok el nem fogadása okait tüzetesen elő kell sorolni. Az adózók könyvvizetési kötelezettségére a K. H. Ö. 50. §-ához tartozó végrehajtási utasítás különös rendelkezéseket is tartalmaz, s a kereskedelmi könyvek figyelembevételére, esetleg könyvvizsgálat tartására nézve, a K. H. Ö. 12. §. 4. bekezdése, a 29 §-ához tartozó végrehajtási utasítás 16. bekezdése, illetve a 30. §. 4. bekezdéséhez tartozó végrehajtási utasítás 3. bekezdése külön is intézkedik. Abban az esetben tehát, amikor az adózó fél a jövedelme kimutatására bizonyítékokra, különösen pedig a könyveire hivatkozik, ezeket a bizonyítékokat mellőzni nem lehet anélkül, hogy a hatóság az arra vonatkozó okokat ne ismertesse, hanem azok-